

Zestre pentru Fonoteca de aur

În „Fonoteca de aur” a Radioteleviziunii Române există imprimări, devenite tot mai prețioase cu trecerea timpului, ale unor spectacole radiofonice cu piese importante din dramaturgia românească și străină, în interpretări regizorale și actoricești celebre, al căror răsunet a ajuns până la cele mai tinere generații. Avem astfel ocazia să-l ascultăm pe Mihai Popescu în *Egmont* sau în *Intrigă și iubire*, să urmărim montări semnate de Moni Ghelerter, Sică Alexandrescu sau Mihai Zirra, să cunoaștem „distribuțiile de aur” ale pieselor *Bădăranii* și *Revizorul*, să ne amintim, sau să descoperim arta inegalabilă a unor actori ca Ion Manolescu, Aura Buzescu, Maria Filotti, Miluță Gheorghiu și a multor alții.

„Fonoteca de aur” se îmbogățește însă mereu, și ni se pare demnă de reținut strădania redacției de specialitate a radioului de a înscrie constant în repertoriul său marile texte ale teatrului universal, în interpretarea celor mai buni actori de azi.

O asemenea „achiziție” prețioasă pentru „Fonoteca de aur” a deceniilor ce vor urma considerăm că poate fi recenta premieră cu *Livada de vișini* de Cehov (traducerea: Moni Ghelerter și Radu Teculescu), pusă în undă de Dan Puican și reunind în distribuție pe Gina Patrichi, George Constantin, Mircea Albulescu, Ion Caramitru, Mariana Mihuț, Mariana Buruiană, Dana Dogaru, Mitică Popescu, Mihai Fotino, Ileana Stana Ionescu, Nicolae Luchian Botez. Un spectacol dens, con-

struit cu sobrietate a mijloacelor de expresie, o lectură în adâncime, evitând efectele exterioare, în favoarea unor sublinieri dramatice operate cu discreție, dar totdeauna semnificativ.

Desigur, *Oamenii cavernei* de William Saroyan nu poate fi așezată, pe scara valorilor, alături de piesa lui Cehov, și totuși recenta ei premieră radiofonică (în traducerea de reală finețe a expresiei și precis simț dramatic a regretatei Catinca Ralea) face parte dintre imprimările care „vor avea ceva de spus” și peste ani. În viziunea regizorală a lui Cristian Munteanu și în interpretarea de înalt, ferm profesionalism a unor excelenți actori — George Constantin, Leopoldina Bălanuță, Mircea Albulescu, Dan Condurache, Constantin Dinulescu — lumea dezmoșteniților lui Saroyan, ființe dezarmate în fața unei existențe violente, neiertătoare, suflete de copil incapabil să se adapteze unei „reguli a jocului” de permanentă și rafinată cruzime, această lume a demnității ultragiante și totuși mereu triumfătoare se desenează cu pregnanță, cu forță emoțională și limpezime a ideilor.

*

Aminteam, la începutul acestor însemnări, de preocuparea meritorie a redacției de teatru radiofonic de a include în repertoriul curent texte valoroase ale dramaturgiei universale în interpretarea marilor actori pe care teatrul românesc îi are în acest moment. Ne-ar fi făcut plăcere — și ar fi fost firesc — să putem face aceeași remarcă și în privința dramaturgiei clasice naționale, dar, din păcate, în această direcție eforturile par a fi mai modeste. Prezentarea unor roluri memorabile ale teatrului românesc în interpretarea frunțașilor vieții noastre scenice constituie o îndatorire însemnată a radioului față de spectatorii de azi și de mâine, îndatorire pe care, nu ne îndoim, o va onora.

Cristina DUMITRESCU

Timișoara

Schimb de experiență

Între 8 și 12 iunie, cu participarea unui număr restrâns de colective, fiecare oferind însă o suită de spectacole de o mare diversitate, a avut loc un schimb de experiență între păpușarii din Timișoara, Arad, Craiova, Oradea, la care au asistat și observatori din alte teatre.

Printre producțiile vi-

zionate, câteva au fost urmărite cu real interes. *Ivan Turbincă* — adaptare de Șerban Foartă, după Ion Creangă, pusă în scenă de V. Cărcu, în scenografia Cristinei Nagy Ivănescu — montare dificilă și îndrăzneată, lansând noi procedee de animație (teatrul-gază); *Făt-Frumos cel urit* de Marin So-